

Oláh István hadseregtábornokra emlékezünk (a RÁKÓCZISTÁK tisztelegnek).

Hideg csípős téli nap, amikor a Fiumei úti Sírkertben, volt RÁKÓCZISTÁK kis csoportja gyülekezik OLÁH ISTVÁN hadseregtábornok, volt Iskolaparancsnok, majd HONVÉDELMI MINISZTER sírjánál.

A hideg ellenére az emlékezés, a szeretet melege fűti a deresedő hajú növendékeket, akik még ma is az igazi értékek tisztelete, a tisztesség okán helyezik koszorújukat "Pista bácsi" sírjára, felidézve a vele töltött értékes napokat és életútját. Az ott elhangzottak lényege: "Csendes főhajtás egy katonapéldakép előtt, akinek nevelése a hazaszeretetre, tisztességre, fegyelemre, katonai profizmusra életünk során mindig bennünk élt és kísér ma is." Az emlékezés tisztelgő szavai, majd a koszorú elhelyezését követő személyes élmények igazolták a volt RÁKÓCZISTÁK kötődését, szeretetét volt parancsnokukhoz, aki névszerint emlékezett később is volt növendékeire. Magasabb parancsnoki találkozáson történt, hogy a jelenlévő fiatal tisztet, volt növendéket névszerint köszöntve, átkarolva mondta: " MERT MI RÉGEN EGYÜTT SZOLGÁLTUNK "

Sírjánál az alábbi beszédet mondtam el:

„Megtiszteltetés és egyben nagy kihívás, hogy én emlékezhetek, tiszteleghetek volt parancsnokunk OLÁH ISTVÁN hadseregtábornok, a KATONA sírjánál, aki alezredes korában volt a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola Parancsnoka, 1954-1957 között, aki gondoskodó édesapaként vigyázott ránk. 1956-ban nevelt tisztességre, hazaszeretetre a profizmus jegyében. Parancsnok, igazi katona és pedagógus, aki megkönnyeztette a szülői értekezlet résztvevőit, aki tökéletes rendet és tudatos fegyelmet követelt tőlünk „rákóczistáktól”.

Ez volt alapja annak, hogy a katonai középiskoláról kikerülők életük végéig példaképüknek tekintik „Pista bácsit” és a tőle tanultak alapján alkották a Magyar Néphadsereg gerincét, vezető elit csapatát.

OLÁH ISTVÁN a katona, a pedagógus, a diplomata, Magyarország Honvédelmi Minisztere rövid minisztersége és korai, 58 évesen bekövetkező halála ellenére örökre beírta magát a katonatörténelembe.

1945. március 15.-én önként állt be 19 évesen, az új magyar hadseregbe, hitte és tudta, hogy a fasizmus ellen szükség esetén fegyverrel is kell harcolni, ezért vállalta 1975-től haláláig, 1985. december 15.-ig a Magyar Ellenállók, Antifasiszták Szövetségének alelnöki posztját. Életútját folytatva, 1945 telén tizedesi rendfokozattal szerelt le. Családi tradíciók okán a Debreceni Református Kollégium Tanítóképző Intézetben fejezte be tanulmányait, szerzett tanítói oklevelet 1947.-ben, mivel ő egy nádudvari pedagóguscsalád gyermekeként született 1926. december 16.-án.

Ezt követően rövid DISZ titkári és pártmunka után önként jelentkezett a hadseregbe.

1949.-ben elvégezte a Honvéd Kossuth Akadémiát, majd 1952-ben a magasabb katonai képe-
sítést adó Honvéd Akadémiát. Jóval később, 1964-ben a vezérkari képe-
sítést Moszkvában, ezredesként, a Vorosilov Akadémián szerezte meg.

Hadászati – hadműveleti elképzelései sokszor eltértek a tanároktól és neki a hallgatónak volt igaza, ezért nem kapott arany diplomát.

Sokáig emlegették és használják szerzte a világban, katonai tanintézetekben, elképzeléseit az első, illetve megelőző csapásmérésről.

Hadosztályparancsnoki és más magasabb parancsnoki beosztások után, 1966-tól vezérőrnagyként a Magyar Néphadsereg Kiképzési Főcsoportfőnöke, honvédelmi miniszterhelyettes, 1973-ig, ekkor léptetik elő altábornaggyá, majd 1980-ban vezérezredessé és lesz a Honvéd Vezérkar Főnöke 1984. december hatodikáig.

1970-től haláláig az MSZMP Központi Bizottságának tagja.

1984. december 6.- tól a Lázár kormány honvédelmi minisztere, (1985 szeptember 27.-től hadseregtábornoki rendfokozattal) az 1985. december 15-én, szívinfarktus miatt, bekövetkező haláláig.

Rövid az életút, elismert sikerekkel!

Számos jelentős javaslata valósult meg a hadsereg korszerűsítése, szervezési, hadkiegészítési színvonalának növelésére.

Honvédelmi Minisztere volt az elmúlt kor legkorszerűbb 120 000 főt számláló, jól felszerelt és kiképzett, ütőképes szárazföldi csapatainak, magas értékű honi légvédelemmel, csapatrepülővel, amelyek az elvárt szinten teljesítették hazánk védelmének magasabb feladatait.

Most itt veled, Pista bátyánk büszké vagyunk rád és így magunkra is, akik volt „rákóczista” növendékként tiszteleghetünk még Neked.

Nyugodj békében, míg élünk tisztelünk és szeretünk! ,,

A koszorúzás már tradíció, jövőre is ott találkozunk a nyugállományúakat tömörítő RÁKÓCZISTA TAGOZAT szervezésében.

Budapest, Fiumei úti Sírkert, 122-es parcella, 2012. december 14.

B. Nagy Péter
a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola volt növendéke.